

Alte Drucke

Pavli Castrensis In ... Codicis Partem Patauina[e] Pr[a]electiones, Francisci Curtij, multorumq[ue]; qui hactenus Doct. incubueru[n]t Appendicibus ...

Paulus <Castrensis>

Lugduni, 1553

De pignoratitia actione. Rubrica.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-150729

commodauit non autem donauit. & fecit dū hoc in dubio pre
sumitur donasse, ut reus assererat. q. videat cōtra no. in l. cū qd
fili cer. pe. in gl. q. quæ querit qn dico tolle hanc rem, vel pecuniā;
an videor donare vel comodare, aut mutare: & videat gl. & doc.
tenere q. nō videor donare: sed potius commodare. nisi ex qua
litate personarum, vel paucitate rei cōtrarium præsumat. iuxta
no. in l. si filij tui. infra. de dona. inter vir. & vxor. Ista lectura non
placet. Vnde tertio potest poni q. reus non fatebatur se habuisse
ab agere: & sic negabat illius intentionem: merito agens tenetur
probare q. illam sibi comodauit: quo probato teneat sibi restituere.
re. nec pot. obijcere exceptionem dominij, etiā si vellet pbare rē
sua esse. vt. l. locati. l. qui rem. & q. plenē no. in l. si a. tenā. ff. lo. ma.
per Bar. Et adde quia si repetit rem tanq. comodata, & nō p
buit comodata, sed locata: licet potuisset obtinere si egisset ex
locatione, non poterit obtinere ex causa comodati: quā nō pro
buit argu. in l. nō possumus. ff. si pars heredi. pe. & l. habebat. in
prin. ff. de insti. & quod no. inno. in c. j. de lit. contest. Die. xij. lu.
rij. M. cccc. xlix. & die. x. comes Franciscus de codignola cum
sex milibus æquorum & tribus milibus peditū ingressus est Pa
duanū districtum. Querit iuxta prædicta quæ sit differentia in
ter comodatu, & precarium. gl. in l. j. ff. de precario. ponit tres
differentias. & Cy. eas hic examinat. Prima est. quia comodatu
cōceditur ad certū vsum, & certū tēpus expressum, vel tacitum.
precarium verō ad vsum incertum, vel incertū tēpus: puta conce
ditur tibi hanc rem. l. ad quemcūq. vsum tu vis: vel concedo tibi
domum ad habitandum: non præfixo certo tēpore. nā intelligit
ad voluntatē meā. & possum quicūq. reuocare. casus est no. in l.
Lucius. ff. de dona. etiā si dixissem commodato tibi domū hanc:
quia magis inspicitur natura conceptionis. quia facta sine deter
minatione tēporis, quā inspicitur hoc verbū comodato. secundū
Bal. per l. si tibi. ff. de præscr. ver. in l. si vno in prin. ff. loca. ¶ Secū
da differentia. q. comodatu nō potest reuocari: ante vsum ex
pletū, vel ante expletū tēpus. sed post. vt in hac l. & l. in comoda
to. ff. si cut. ff. eo. sed precarium ad nutum cōcedentis: vt d. l. Lu
cius. l. tē precarium non finitur morte cōcedentis, sed morte eius
cui sit concessio: vt l. cum precario. §. si. ff. de precario. sed comoda
tu neutrius morte finitur: sed solum finito vsum, vel tēpore. Sed
mirabile est q. precarium non finitur morte concedentis: cum
sit ad voluntatē & nutū eius: & voluntas morte finitur. l. iij.
ff. locati. vbi videtur casus in contrarium: sed dic aliud esse quan
do expresse sit cōceptio ad nutum & voluntatē cōcedentis, vt
eius morte tūc finitur. secus si simpliciter. licet hoc tacite ibi sit in
concessionē. ¶ Est & tertia differentia, in commodato venit etiā
leuissima culpa. l. in rebus. ff. eo. sed in precario lata & leuis dūta
xat. vt no. in l. j. ff. de precario. conueniunt tamen in vno: quia in
neutro transfertur dominij, sed vsum tantum rei. Item in neutro
transfertur perpetuū, sed ad tempus. ¶ Vltimō dicit hic Bal. vnū
q. etiam mutuū nō potest repeti ante vsum expletū, ad quem
fuit factū. vt si tibi volenti quandā rē emere mutuaui: quia anq.
tradas pro pretio repetere non possum. nisi protestaretur quomī
nus conuerteres. & allegat gl. quæ hoc sentit in l. si poenam ff. de
verborum obligatio.

¶ Si commodauit tibi rem meam, ut pro te obliges, an si nondum soluisi debitum, pos
sint compelli ad soluendum & liberandum eam?
Quid si obligauit me pro te?

LEX.

III.

Restituendis. ¶ Si commodato tibi rē meā
ut pro te obliges, soluto de
bito pro quo obligasti possum repetere per hanc actio
nem. h. d. hoc si ex mera voluntate. sed si ex quasi neces
sitate: vt quia tenebar tibi in cētum. & cum a me peteres, & ego
pecuniam non haberem, & tradidi tibi rem vt poneres pignori.
nam tunc soluto debito repetam per act. præscrip. ver. vt in glo.
& habetur in l. petenti. ff. de pig. act. ¶ Quid autem si nondum
soluisi debitum, an possim te compelli ad soluendum, & libe
randum rem, & quando? dic vt ibi not. Si autem non comoda
ui, vel tradidi tibi: sed ego pro te obligauit, dic vt hic in gloss.

LEX.

III.

Rate textu. ¶ Pro declaratione huius legis an rem
meam tibi nō obligatam possis deti
nere pro debito, in quo tibi teneor: dic aut peruenit ad
te vitiosē, & sine voluntate mea: & non potes retinere

l. j. §. rediguntur. ff. quo. lega. Aut non per
uenit vitiosē: sed ex voluntate mea, vel alio
modo sine vitio: & tunc aut erat tibi obli
gata pro vno debito quod postea fuit solu
tum, nunc vis retinere pro alio debito, pro
quo non fuerat vnquam obligata, & potes
retinere per titu. infra etiam ob cirogra. pe.
& c. nisi pro illo debito pro quo vis nūc re
tinere, aliud pignus a me recepisses. vt no.
in Specu. de pigno. §. j. ver. pone mutuali.
Aut pro nullo debito fuerat tibi per me
obligata: & tunc aut vis eam retinere pro expensis factis in ipsa
re, & potes. l. in rebus. §. possunt. ff. eo. ideo scriptor potest retine
re quinternum, vel lecturam scriptam in chartis locatoris. quæ
est ipsius locatoris pro mercede sibi debita. & vecturalis potest
retinere fardellū pro mercede sibi debita: vel pro gabellis solutis
per eum: & marescalus qui curauit equū, & dedit sibi expēsas,
potest pro eis retinere equum. Aut queritur an possit retinere p
alio debito: & tūc aut res peruenit ad eum propter illud debitū.
& idem. l. eleganter. §. qui reprobus. ff. de pig. act. Ant non perue
nit ad eum propter illud debitum: & tunc secus. vt hic & l. si nō
fortem. §. si certum. ff. de condi. inde. quod autem dixi quādo p
pter illud debitū intellige qn fuisset data insolutū p illo: aliā li
cet ppter illud debitū nō posset retineri. vt patet ex no. in l. petē
ti. ff. de pig. act. scriptor ergo nō potest retinere quinternū exem
plaris pro suo labore: licet peruenit ad eum occasione laboris
futuri: quia non fuit datum insolutum pro illo debito.

De pignoratitia actione.

Rubrica.

¶ Hypothecaria actio quid sit, & cui, & quando competat.

¶ Super rubrica quæ differentia sit inter pignoratitiam & hy
pothecariam. vide gl. quæ semper allegatur in prima constit
tione ff. forum. & inter alias ista est quia pignoratitia est actio per
sonalis. & oritur ex contractu & rei traditione, & datur debitori
pro recuperanda re pignoriata ¶ sed hypothecaria est actio rea
lis: & competit creditori pro constructione pignoris contra quē
cūq. possorem: vnde dicitur vendicatio. l. si fundus. §. in vendi
catione. ff. de pig. contrahiturq. solo consensu. l. j. ff. eo. titu. dicit.
autem Bal. in l. j. infra eodem. quod pignoratitia est aliquādo in
scriptam. de iure tamen cano. non ciuili. quando cōpetit pro cō
tractu fœneratitio: quia si tibi obligauit fundum, hoc pacto qd
fructus retineres pro vsuris: & tu istum fundum alteri tradidi
sti, qui fructus percepit tot qd extenuant fortem, possum agere
pignoratitia cōtra illum pro recuperatione rei: licet cū illo non
contraxerim. secundū Hostien. in c. conquestus. extra de vsur.
Item dicit hic q. pignoratitia potest etiā cōpetere p re non tradi
ta per debitorem, sed occupata p creditore. l. vtiq. ff. de dā. infec.
licet retrahatur hæc obligatio. Item dicit eam competere etiam
pro recuperatione pignoris prætorij sicut pro recuperatione pi
gnoris conuentionalis. l. is cui. §. quæri. ff. vt in poss. lega. Et di
cit esse text. vnicum: certē imō est in l. si pecuniam. ff. eodem. se
cundum intellectum docto. ibidem: & etiam hypothecaria cō
petit pro tali pignore. l. si is qui. §. j. ff. de pigno.

1. ¶ In quibus casibus etiam hodie usura non computatur in sortem, seu fructus?
2. Quid si res fuit uere uendita: tamen in fraudem usurarium ut pro maiori pretio quā ualeat, propter terminum quem uenditor fecit emptori de soluendo?
3. Si tibi obligauit domum, & tu non locasti eam, sed inhabitasti, an debeas pensionem com putare in sortem?

LEX.

I.

Vod ex operis.

Quod ex operis. ¶ Fructus & aliæ con
moditates quæ percipi
untur ex re pignoriata, computantur in sortem.
hoc dicit. cum l. l. eq. propter hoc viuarij volen
tes lucrari fructus, nolunt quod coniciatur ine
strumentum mutui & pignoris, sed venditionis:
quia emptor etiam si facit pactum de retrouendendo, lucratur
fructus interim perceptos. infra de pact. inter empto. l. ij. sed non
prodest eis probata fraude quod contingit si rem emit titulo mi
nori pretio quam valeat. & apponit dictum pactum de retrouen
dendo: maxime si consueuit exercere vsuras. vt not. in c. con
questus. de vsuris per gloss. vna tamen præsumptio non suffice
ret: puta pactum tantum de retrouendendo, si iustum foret pre
F 2

titum: vel paucitas pretij sine dicto pacto: quia licitum est contra-
hentibus inter se decipere nisi deceptio excederet dimidiam iu-
sti pretij. sed tunc non rescinditur tanquam usurarius: sed reme-
dio l. ij. j. de rescin. vend. nec sufficeret q. consuevit exercere usu-
ras, si alia deficerent: quia etiam usurarij faciunt interdum licitos
contractus, nisi ex praecedentibus apparet q. venditor volebat
vendere, sed pignori. ut dixi in l. emptio. s. ti. ij. Opp. q. ista
non computentur in sortem, nec ea aestimet: sed cedat lucro cre-
ditoris. l. si ea pactione. j. de usur. So. ibi fuit expresse cōuentum
q. retineret pro usuris: quae erant licitae hoc iure hic verò nō fuit
cōuentum: sed cum hodie usurae sint prohibita, tale pactum
non valeret de iure cano. nisi in casu capituli salubriter de usur.
8. c. j. de pig. & etiam de usuris in quibus fructus non compu-
tantur in sortem, sed cedunt lucro creditoris: etiam si hoc nō fue-
rit expresse dictum: & quae sit ratio dic vt ibi. & no. in d. c. conque-
stus. de usuris. Secundo oppo. q. fructus percepti ex re pignoriata
nō extenuant sortem: quia non sunt ipsius creditoris percipien-
tis quod patet q. sunt obligati pro debito: sicut ipsa res, ex qua
percipiuntur: vt in quib. cau. pig. tacite contrahit. l. ij. sed si essent
sui, non possent esse obligati. l. neq. pignus. ff. de regul. iur. si ergo
non sunt sui, non possent cedere insoluitum. nam etiam pecunia
pro debito, si dominium non transit in creditorem, non cedit in-
soluitum: nec debitum extinguit. l. nō omnis. §. j. ff. si cer. pe. propter
hoc dicunt doc. q. l. ij. quae loquitur de fructibus, deberet intelli-
gi postquam fructus sunt consumpti: quo casu creditor tenetur ad
quantitatem. i. aestimationem eorū. l. in summa. §. in frumento. ff.
de cōdi. inde. vnde cum hinc inde debeat pecunia, sit inuicem
compensatio: & hoc idem voluit gl. in l. diuortio. §. donationes.
ff. sol. mat. sed in casibus. l. potest non ex. edit hoc dicere: quia lo-
quitur quando pecunia peruenit ad creditorem ex re pignoriata,
praedicta vendicant sibi locum in vero pignore. Sed ponamus
q. res fuit verè vendita, tñ in fraudem usurarij: pro maiori pre-
tio quā valeat, propter terminum quem venditor fecit emptor-
ri de soluendo nam ista est vera venditio: sed quatenus pretium
excedit: est usura c. in ciuitate. & c. nauiganti. de usu. dicit Bal. q.
tunc emptor statim efficiat dñs fructuū: quia percipiuntur ex re
sua: & ratio est, q. etiam antequā consumantur cedunt in sortem:
quatenus fors excedit iustum pretiū. Nec obstat si dicatur imò nō
transit dñum ex contractu facto in fraudē l. si libertus minorē.
de ope. li. Rñdetur verū esse qñ in fraudē l. et alterius tertij. secus
si legis & ipsius tantū contrahentis sit praedictiū. vt est in casu
isto cum quis in sui praedictiū emit rem maiori pretio. ¶ Vlti-
mò quæro quid si tibi obligauit domū, tu autem non locasti eā,
sed inhabitasti, an debeas pensionē computare in sortē? Rñdeo
sic, si fuisses aliam domum conducturus, si hanc non recepisses.
arg. in d. l. si ea. & tunc cōputare debes tantā pensionem, quanta
cōsuevit percipi ex re illa. vt no. per eum in l. excepto. j. locati. se-
cus puto si non fuisses aliam domū conducturus. nam potius vi-
deris inhabitare pro vtilitate domus: quā melius est habitata: quā
inhabitata licet hoc nō tangatur per doc. vñ debes damnum sen-
tire et ita semel de facto interrogatus dicebam: ad qd vide quod
habetur in l. si debitor. ff. in qui. cau. pig. ta. contra.

¶ Pactum quod creditor retineat rem insoluitum pro debito si non soluitur infra cer-
tum tempus, non valet: sed reprobatur in pignore, nisi fuit appositum ex postfacto
uel nisi fuisset actum quod pro iusto pretio retineat.

LEX III.

Pactum. ¶ Per pactum q. creditor possit vende-
re pignus, non perdit debitor pig. actio
nem. h. d. Sed ad quod cōpetet tñ pig. Dic vt in gl. q.
cōpetet ad ipsam rem soluto debito, si creditor nō vē-
didit eam. vel si vendidit ultra debitū, cōpetit ad illud ultra vel
si minus vendidit quā debet dolo vel culpa, cōpetet ad inter-
esse. In text. ibi: [vendere liceret.] hoc pactum valet & quid im-
portet dic vt in l. si conuenerit. ff. eo. ¶ licet pactum q. creditor re-
tineat rem insoluitum pro debito, si non soluitur intra certū tem-
pus, non valet: sed reprobatur in pignore. j. de pac. pig. l. si. quando
fuit appositum a princ. secus si ex postfacto. Item secus si fuisset
actum q. pro iusto pretio retineat quod dic vt ibi no. & l. si fun-
dus. §. fin. ff. de pigno.

¶ Qui sunt casus fortuiti.
In contractibus valet generalis renūtiatio, uel receptio casuum fortuitorum, secus in iudicijs.
¶ Qualiter intelligatur illud quod res semper perit ei qui dominus eius est.

Obligatus ad aliquid dandum pro re quae perit, an liberetur ab illa obligatione?
4 Excusatur quis a culpa, quando facit illud quod maior pars personarum facit: licet illi
le sibi de hoc succedat.
5 Quis teneatur probare amissionem rei: & quis culpam interuenisse, uel non ex quo-
ter? nu. 7.
6 Qualiter probetur casus fortuitus, & furtum? nu. 7.
In loco in quo quis patitur casum fortuitum & perditionem, potest facere examina-
tes coram iudice illius loci: etiam non citata parte cum qua ita examinatus
& faciet fidem coram competenti iudice contra non citatum.

LEX III.

I creditor. ¶ Si creditor perdit rem pignoriatam
line sui culpa, nō tenetur ad eius re-
stitutionē, & hoc non obstante potest petere debitum
nisi casum fortuitum expresse in se receperit: debet
men probare perditionem: aliā ad restitu. tenetur quia praesum-
tur habere, postquam semel habuit a debitore nisi probet contra-
rium. h. d. ista lex cum seq. & cum l. si nulla. & l. pignus. j. cod. la-
tex. ibi. [restituere id nō cogitur.] & sic liberat pignoriatū: qui
tenetur restituere nec etiam prohibetur petere debitum. vt in l.
proximi. in fi. & c. Sed quæro quid si perdidit sui culpa: & sic tene-
si autē ipse petit debitum, qualiter possit repelli a petitione? vide
tex. cū gl. ff. de doli excep. l. apud Celsum. §. Itē quæritur si venio-
nes. ¶ In l. quæ fortuitis. no. quod casus fortuiti sunt illi qui pro-
uideri non possunt mere fortuiti & non tenetur quis de casu
no. in fi. quod in contractibus valet generalis renūtiatio, uel re-
ceptio casuum fortuitorum secus in iudicijs. l. sed & si quis. §. qui
situm. ff. si quis cau. quod declara vt dixi in l. illa. s. tit. j. ¶ In l. p-
gnus. not. ibi: [in bonis debitoris.] per quod ponitur ratio etiam
quod dixi in l. si creditor. q. res semper perit ei qui dominus eius
est hoc verum quantum ad damnum ipsius rei quae perit. Sed
quid si erat obligatus pro illa re ad aliquid dandum an liberetur
ab illa obligatione? vide Dy. in l. j. in fi. j. de iure emphy. vbi dicit
aut non erat plenē dominus vt emphyteuta. qui non habet do-
minum directum: & liberatur. vt in l. iuxta illud. si perit res so-
ta, liberabit emphyteuta. Sed si pro parte, nulla liberabitur are.
Aut erat plenē dñs, & tunc non liberatur: sic sentit duplex dan-
num vnum de ipsa re, aliud de ipsa obligatione in qua remane-
ret si aliquis donauit euidā monasterio domū suam, cū hoc q.
ret sibi expensas quousq. viueret: nō transit directum domini
in monasterium: & si res postea pereat, remaneret nihilominus
monasterium obligatum ad alimenta. ¶ Not. etiā in ista l. circa
bonū text. q. excusatur quis a culpa, quando facit illud qd maior
pars personarum facit licet nō tñ sibi de hoc succedat. Ideo si
modauit tibi animal meū, vt deduceres frumentū ad molendinū
non expresse quo molendino. & tu dixisti ad molendinū ad q.
communiter ibant oēs, si propter guerrā tibi fuit ablātū, excusa-
ris a culpa. Hic est vna gl. veniamus ad eam expediendā pro de-
claratione gl. quæ est in ista l. si creditor. vide omnino quod nō
in Spe. de pig. §. j. ver. & no. q. si creditor. & Bar. in l. si quis ex-
gentarijs. §. si. de edē. ff. vbi plenius. ¶ Nam aut quærimus quomodo
neat probare amissionē, aut quærimus quis teneat probare cul-
pam interuenisse, vel nō interuenisse primo casu aut amissionē
legat per argentē ad fundandā suā intentionē, & ipse debet
probare. vt d. l. si quis ex argētarijs. §. si. Aut allegat per rem ad
sui defensionē, & tñ aut nō apparet q. nunquā ad manus eius
peruenerit: & eo ipso q. iurat hoc, credit sibi vt j. de iur. del. l. si
licetia danda. in fi. & qd no. in l. cū. de lege. ff. de proba. Aut ap-
paret ad eius manus peruenerisse, vel semel habuisse: & tunc
tenebat exhibere nō iure obligationis, sed officio iudicis. Et
vt sufficiat iuramentū q. rem nō habet, nec dolo desijt habere
fi. s. de fide instr. Aut tenebat iure actionis: et tñ nō sufficit iur-
amentū: sed debet plenē probare per testes: vt hic dñs dicit. ¶ Ex-
festis. ¶ Qualiter aut pbabit p testes? Rñdet q. quidā sunt casus
qui manifestē eueniūt: vt incendiū, ruina & naufragiū & de alijs
nō est dubiū. Quidā qui occultē veniūt vt furtū & isti pbantur
per cōiecturas vt si pbat q. sibi fuit fractū ostiū: & hoc apparet
per testes, & euidentiam facti: sed q. res fuerint asportatae nō
paret stabit eius iuramento de hoc & vide in Spe. loco pallego-
& vide qd no. Bar. quatr pbatur furtū. j. vñ vi. l. si qñ et adde q.
dicit Bar. in l. ij. de naufrag. & li. xj. per illū tex. q. in loco in quo
quis patit casum fortuitū & pditionē, pōt facere examina-
tes

illis coram iudice illius loci: etiam non citata parte cum qua ista exanimatio fit & faciet fidem coram competenti iudice contra non citatam perpetuo tene menti. facit l. scire oportet. §. sufficit. ff. de execut. Probat autem perditio. quidam sunt casus qui raro eveniunt sine culpa. ut furtum propter malam custodiam. l. cum duobus. §. dñs. cū ibi no. ff. pro socio. & incēdium. l. si vīna. de pericu. & cōmo. rei vē. & tūc ei qui dicit se perdidisse sine sui culpa inest onus probandi: quia habet præsumptionē iuris contra se. Quidam verò sunt casus qui solent evenire sine culpa. ut incursus hostium: & tunc ei qui culpā allegat incumbit onus probandi. l. quoties. §. j. ff. de proba. & isto modo reducitur ad cōcordiā opinionum tacite hic per gl. Quid autem si nō dicat se rē prodidisse per casum, sed se dicat impeditum fuisse aliquid facere propter casum. ad evitandū poenā quia non fecit: qualiter poterit probare casum? cū sufficiat iuramentum. vel requirantur testes de impedimento: vide per Barto. post Guil. de cu. in l. ij. ff. si quis cau. *Actio pignoratitia non solum competit pro recuperanda re pignoratā. sed etiam ad ea quæ est æquum venire. cū sit actio bonæ fidei.*

LEX.

VI.

Creditor. ¶ Dñū illatum per creditore in re pignoratā cōputat in sortem: & creditor recuperat expensas necessarias & viles factas in ea. h. d. Ad ultimū casum vide. l. si necessarias. in prin. ff. eo. & no. hic q. actio pignoratitia nō solum cōpetit pro recuperanda re pignoratā: sed etiam ad aliā quæ est æquum venire. cū sit actio bonæ fidei. facit. l. quamvis. §. si. ff. eodem.

Creditor in re pignoratā habet ciuilem & naturalem possessionem: & ad cuius commodum habet iustam causam detinendi
Interdici quod a habet secundus creditor contra primum ut confirmet sibi pignus, q. possit præscribi.
Interdici quod a possit rem pignoratam præscribere longo tempore.
Propter solam oblationem res non est liberata a nexu pignoris: nec etiam debitor ab obligatione personali.
Nullus qualiter debitor possit rem vendicare a creditore. nec creditor possit ipsam exactione domini acquirere per lapsum temporis.

LEX.

IX.

Ec creditores. ¶ Creditor non præscribit pignus longo tempore. nec potest ipsum tunc pignus retinere, vel petere: nisi probet delictum, & obligationē pignoris. h. d. Intelligit hoc vltimū qd debitor negat debitum. Pone exemplum si cōfessus fuit se futuræ numerationis recepisse à te centū mutuum p quibus obligauit rem aliquam. nunc dico me nunquam recepisse pecuniā: & hoc in tempus quo potest opponi exceptio non numeratæ pecuniæ: certe non potes rē defendere tanquā pignoratā: nisi probes numerationem: & si non probes, teneris actione pignoratitia ad restituendum: licet pignus nunquam fuerit contractum: quia non præcessit debitum: & sic pignoratitia datur ad recuperationem rei datæ ob causam pignoris: licet pignus non fuerit cōtractū. l. solutum. §. ij. qui incip. si quasi. ff. eo. Eodem modo si obligauit rem alienā, & pignus non fuerit contractū: quia non possum obligare rem alienā. l. rē alienā. ff. eo. tñ soluto debito possum eam repetere per actionē pignoratitia nec potes mihi obijcere exceptionē domini q. non est mea: sed tertij. l. si rē. §. in quoq. ff. de pig. ac. vbi est casus. nisi opponas de dominio tuo: quia exceptio tūc elidit intensionē meā, cū in re propria nō cadat pignus. etiā de voluntate dñi. l. nec pignus. ff. de regu. iu. sed in re aliena sic de voluntate domini. & sufficit q. fuerit tradita in cām pignoris, vt teneat creditor eam restituere. Si tñ debitor intentat vellet cōdi. ex. l. si quis conductionis. infra locat. que locū habet etiam in alijs cōtractibus scd m doc. ibidē: nō posset excipere creditor de proprio dñio. quia illa cōditio habet similitudinē cū interdicto recuperandæ: cōtra quod nō obijcitur exceptio domini. circa qd vide no. per Bar. in l. si alienā. ff. sol. mat. ¶ In text. nec creditores. hic erat dubium. quia creditor secūdū veram opinionem habet ciuilem & naturalem possessionem. Not. in l. cum notissimi. infra de præscrip. xxx. anno. Item habet iustam causam detinendi. l. voluntate domini pignorantis: & sic videbatur quod posset longo tempore præscribere: sed contrarium est: quia illam possessionem ciuilem & naturalem habet potius ad commodum debitoris quam proprium: quia si debitor non erat dominus, sed rem præscribat: possessio creditoris prodest de-

bitori ad cōplendam vsucapionem vel præscriptionē. ff. de vsu cap. l. serui nomine. & l. j. §. per seruum corporaliter. ff. de acqui. poss. Item illa iusta causa detinendi non est sufficiens titulus ad translationem dñi, si tradens est dñs. s. l. proximi in prin. ergo nec ad transferendum eam ad præscribendum contra ipsum debitore. l. si nō possidet ipse cogitatione dñi. id est tanq. dñs. sed tanq. creditor. & ad hoc vt quis præscribat, requiritur q. possideat vt dñs. l. rē habet scientiam rei alienæ. & omnia procedunt antequā debitor soluat vel offerat, consignet & deponat: & isto tempore non solum longo imò nec longissimo præscriberet ratioibus prædictis. sicut nec colonus, vel inquilinus. l. malè agitur. j. de præscrip. xxx. an. nec etiam per lapsum. xxx. an. tolleretur debitori ius offerendi & liberandi rem pignoratam. nam tale ius offerendi competit iure facultatis, cui nunquā præscribitur. l. viam publicam. ff. de via publi. & ista est vera opinio. secundū doc. licet glo. in l. cū notissimi. §. j. quæ incipit quid ergo si debitor. de præscrip. xxx. an. tenuerit contrarium. quæ per doc. reprobat. ¶ Sed ius offerendi q. habet secundus creditor contra primum vt confirmet sibi pignus, bene potest præscribi: quia illud nō competit iure facultatis, seu ratione iuris quæ sita postquam verò pignus foret liberatum per solutionem, vel oblationem cōsignatā & depositā, si esset nata actio pignoratitia. l. si rem. §. omnis. ff. eo. l. si staret p. xxx. annos q. nō ageret, tolleretur longissimo tempore: sicut aliæ actiones personales: vt. j. de cōsti. pecu. l. ij. sed an tollatur rei vē. & sic creditor præscribat rem: puto q. sic: quia ex tunc nō possidet vt creditor, sed vt iure proprio causa debiti. licet nō sic in colono, vel inquilino non solvente pensionem: vt dixi in l. plures. §. ij. de fide instr. ¶ In tex. ibi. [nec qui his successerunt. j. l. titulo vniuersali, & iure hereditario: & in isto erat maior ratio dubitandi: quia heredes potuerunt habere iustam ignorantiam in facto defuncti. l. pignus. de reg. iur. & sic potuerunt tenere rem pignoratam tanquam propriam: & per consequens præscribere etiam longo tempore tit. pro herede. sed ad hoc respondet gl. super verbo. [longi. j. q. heres cū sit successor bonorum defuncti, licet defunctus, non poterat præscribere, propter causas supradictas: ita nec heres eius: licet dicat causæ videantur cessare. l. cum heres. ff. de diuer. & tēpo. præscrip. intellige per omnia sicut. s. dixi in credito. ¶ In tex. ibi. [consignata & deposita. j. hoc q. obtulit extra iudiciū. nam propter solam oblationem res non est liberata a nexu pignoris. nec etiam debitor ab obligatione personali. nisi postea sequuto interitu pecuniæ oblata. l. qui decem. in prin. ff. de solu. sed si sequatur consignatio & depositio, tollitur omnis oblatio. j. de sol. l. oblatione. & eodē modo per solā oblationē factam in iudicio. l. si rem. §. finali. ff. eodem. & sic ex tunc incipit facultas agendi pignoratitia: & sic tunc staret per annos. xxx. contra ipsum præscriberetur, vt dixi: sed tempus præteritū quā tuncq. longissimū non prodest creditori ad præscribendum. etiam si fuisset facta oblatio extra iudiciū: quia adhuc res non esset liberata. nec orta actio pignoratitia. In tex. ibi. [longi tēporis. j. sed nec longissimi: licet gl. super verbo. [longi. j. in si. dicat contrariū secundū la. sed intellige eo modo quo. s. dixi: aliās malè diceret. ¶ In tex. ibi. [vnde intelligis. j. hic ponit practica & effectū eius q. s. dixerat. dicens q. debitor potest rem vendicare a creditore: nec creditor potest ipsum excludere ratione dñi acquisiti per lapsum temporis. dummodo ipse debitor probet originem rei. i. q. tradidit eam loco pignoris: aliās si creditor diceret se nunquā habuisse loco pignoris: sed eam semper tenuisse, saltē longissimo tempore, si alium tit. non ostenderet, posset se defendere: sed si probatur origo, locū habet rationes dictæ in prin. l. adhuc potest probare originem. non autem prodest ad probandū dñiū si agat rei vē. dñi. & sic non vt debitor, sed vt dominus: nec contra creditorem tanquam habentem ab eo, sed tanquā contra quenlibet possessorem. ideo necesse habet probare dñiū, si creditor negat ipsum dominū. prout in simili no. in l. ita vt si fur. ff. commo. & hoc voluit gl. quæ incipit. [sed an creditor poterit dicere. j. Non ergo sufficit ad probationem domini postquā agit rei ven. probari q. eā tradidit pignori: quia potuit tradere rem alienam: sed si debitor ageret pigno. non posset creditor excipere q. res non erat sua, sed aliterius: vt s. dixi in gl. illa ibi: quia emptor tenetur rei vendi. debitori. hæc ratio non placet. quia rei vendi. ita tollitur tēpore, sicut pignoratitia. dic ergo q. ille qui emit rem pignoratam, habet titulum habilem ad acquisitionē dñi & eodē modo ad præscribendum.

Pauli de Castro Prima super Codice.

dum. Itē possidet pro suo: non sic in creditore, nec in herede: qui reputatur in hoc eadē persona cū eo cū sit vltiorū successor: vt s. dixi. In gl. quā incipit. [scilicet decem.] ibi. quia personalis est pignoratitia. Ista glo. non bene loquit. qā hic nō quārit de pignoratitia: sed pignoratitia: qm̄ illa nō erat nata antequā solueretur debitū, vel cōsignaretur, & deponeretur & de hoc tempore loquit iste tex. scilicet q̄ currit antequā solueretur: vnde non potuit tolli pignoratitia: actionis, quā nondum nata erat. vnde dic q̄ alia erant actiones quas dixi in prin. l. & cetera quā sequuntur in glo. superius sunt declarata.

LEX X.

Ignoris. ¶ Creditor soluto debito tenet restituere pignus nec potest ipsum propria auctoritate occupare: si non p̄cessit de hoc conuentio, vel iussus iudicis. hoc dicit cum lege sequenti.

De exercitoria & institoria actione. Rubrica.

¶ Institoria actio quare sit introducta, & quis dicatur institor
¶ Quā in exercitoria, & qualiter differat ab institoria

¶ Notandum est q̄ licet in ista rubrica prae mittat de exercitoria prius tñ fuit inuenta institoria & ad eius similitudinem fuit postea inuenta exercitoria quā sunt actiones p̄toris. Cuius rei gratia sciēdū est q̄ de rigore iuris ciuilibus ex cōtractu vnus alter nō obligat: etiā si nomine illius sit celebratus quia cū obligatio oriatur ex cōsensu, requiritur cōsensu prius ad aliquē obligandum nec sufficit alienus sicut videmus in aditione hereditatis, per quā quis obligat: & ex sola voluntate aduentis perficit nam nō potest quis adire per voluntatē alterius: sed p̄ propria: vt l. Paulus per procuratorē. ff. de acqui. hae. ¶ Ex his sequebat hoc inconueniens q̄ si aliquis seruū suū, vel filiū suū, quē habebat in potestate, vel in familiā suā, praeponeret alicui negotiatiōi quaestuarie, & in manibus suis ponebat merces & pecunias, vt negotia recedat ad lucrū praeponentis: cōtrahentes cum tali praeposito decipiebant, credentes illū praepositū esse dñm: contrahebant cum eo: & postea reperiebant quod ille nihil habebat in illis mercibus: vnde ipsum nō poterāt cōuenire: quia nihil habebat: vel erat in potestate domini nec etiam praeponentē qui ex cōtractibus illis non obligabat ratione qua s. & imputabat eis q̄ se non informauerant de conditione illius. vt l. qui cum alio. ff. de reg. iur. Propter quod etiā impediēbat exercitiū talis praepositionis: qā hoies cauebant negotiari cū talibus propter hoc p̄tor prouidit per suū edictū quod praeponēs obligetur, & cōtra ipsum introduxit actionē: quā dicit institoria quia talis praepositus dicitur institor. Sed si non erat praepositus negotiatiōi vniuersali: tamen habebat speciale mandatū ad cōtrahendū cū aliquo, cessabant verba edicti & sic mādans non obligabatur ex cōtractu illius: sed Iurisconsulti extēderunt prouisionē edicti etiā ad hūc casum & de derunt vtilē institoria ad exemplū directae: quā oriē ex verbis edicti sed ista ex mēte p̄toris. vt j. eo. ti. l. si mutua. & l. in eū. in prin. ff. eo. & l. iul. §. si procurator. ff. de act. emp. obligat etiā ipse institor. vt patet in l. j. §. est aut. ff. de exer. sed licet praeponēs obligetur sibi: tamē ex cōtractu institoris non acquiritur actio sine celsione prae terquā in subsidū. vt in l. j. in fi. cū l. seq. ff. de insti. & in d. §. est autem. ¶ Postea ad similitudinem institoriae fuit introducta exercitoria quādo aliquis praeponēbat negotiatiōi novali: quia institoria habet locū qñ negotiatiōi terrestri et maior ratio fuit prouidendi: qā nauali propter opportunitatē nauigij: & ex eo quia contrahētes non habebant tempus deliberandi, & videndi cū quo cōtrahēbant. vt l. j. in prin. ff. de exer. quā ideo sic vocatur: quia praeponēs vocat exercitor: sed praepositus vocatur magister nauis: tunc autem obligatur praeponēs quando praepositus contrahit in causam in quam praepositus est principaliter, vel in cōsequentiam: non autem in aliam. vt l. quicūq. §. non tamen omne. ff. de insti. & de exer. l. j. §. non autem. & j. eo. l. ij. ibi. dum dicit ex causa cui praepositus fuit & c. & l. ij. ibi. si eius negotij causa & c. & ista materia est quotidiana, et vtilis valde: vt inquit Bal. qui longum facit tractatum.

¶ Praeponēs aliquem alicui negotiatiōi, obligatur etiam si contrahētes ignorauerint talem esse praepositum.

LEX I.

Eruus. ¶ Ex mutuo factio institori nō obligatur praeponēs nisi institor ad hoc habuerit mādātū tacitū, vel exp̄ssū si in dñm et in vtilitatē verum est, tenetur deī rem versio: quā nō est verum. h. d. Sic ergo in generali praepositus in cōsequentiam vt si erat praepositus mercibus emendis, & vendendis quā sine pecunia non poterit emere vel si nauis cui praepositus erat indigebat refectiōe, leu ministri indigebat alimentis. vt l. j. §. non autem. ff. de exer. In text. ibi. [quia si hac actio loci & c.] vt quā non fuit exp̄ssē dictū: & tunc non datur institoria insolitū, et de in rem versio. quatenus est verum, positi dari etiā actio de peculio vsq; ad vires peculij, si seruus p̄positus habebat peculium: & notandū quod praeponēs obligatur: etiam si cōtrahentes ignorauerint eum praepositum & sic non contraxerint ea intentione vt alium obligarent quā illum cum quo contraxerant secundum op̄. iac. quā refert gl. licet teneat contrarium.

LEX II.

Contractibus. ¶ Exercitoria et institoria competūt insolitū dum sit actio de peculio, & de in rem versio, quatenus est in peculio: vel verum est. In text. ibi. [de peculio duntaxat domini teneatur.] scilicet qñ seruus qui contraxit non erat praepositus per dominū alicui negotiatiōi quaestuarie, nec habuit mandatū speciale ad contrahendum: quia tunc daretur exercitoria seu institoria: vel q̄ iussu in vltimo tantū alias datur actio de peculio vsq; ad vires peculij de in rem versio, etiam si peculium non habet: si tamen vertit in vtilitatem domini: aliter nec peculium habet: nec vertit in vtilitatem domini, nō tenetur ex cōtractu serui.

LEX III.

Institoria. ¶ Ex illo cōtractu datur institoria, vel exercitoria, q̄ celebratus est ob causam in quā praepositus & intelligo vt s. dixi tacitū, vel exp̄ssē. h. d. In hoc ergo cōtrahētes debēt esse curiosi vt perquirāt in quam fuit praepositus causam quā nō excusantur propter ignorantia si contraxissent in aliā causam: sed quatenus in illam: licet ignorent, hoc eis non nocet: & ad vide glo. in d. l. j.

LEX V.

Immutuam. ¶ Ex cōtractu factio cum procuratore speciali datur cōtra domū vel līs institoria. h. d. dic vt dixi super rubrica: quia si non erat praepositus negotiatiōi vniuersali quaestuarie, de ficebant verba edicti p̄toris: & sic cōtra dñm non datur actio ex cōtractu procuratoris ideo fuit extēsa prouisio edicti per Iuriscon. licet ergo liberam personam nostrā potestati non subiacet nō acquiratur nobis actio & sic procuratoris nōie nō cōtrahat. vt in l. j. §. tē. ij. bene tamen qñq; obligatur ex cōtractu procuratoris, si habuit ad hoc mandatū tacitū, vel exp̄ssū, hoc declara vt dicit Bart. in l. solutū. §. per liberam. ff. de pign. l. j.

LEX VI.

Vilescutus. ¶ Ex cōtractu celebrato est lēte de voluntate dñi tenet seruus vel līs institoria. h. d. dic vt dixi super rubrica: quia si non erat praepositus negotiatiōi vniuersali quaestuarie, de ficebant verba edicti p̄toris: & sic cōtra dñm non datur actio ex cōtractu procuratoris ideo fuit extēsa prouisio edicti per Iuriscon. licet ergo liberam personam nostrā potestati non subiacet nō acquiratur nobis actio & sic procuratoris nōie nō cōtrahat. vt in l. j. §. tē. ij. bene tamen qñq; obligatur ex cōtractu procuratoris, si habuit ad hoc mandatū tacitū, vel exp̄ssū, hoc declara vt dicit Bart. in l. solutū. §. per liberam. ff. de pign. l. j.

Quod cum eo qui in aliena potestate est, negotium gestum esse dicetur vel de peculio, siue quod iussu, aut de in rem verso.

Rubrica.

In hoc ti. tractatur de cōtractibus celebratis cum eo qui est in potestate nam tempore cōtractus celebrati non erat praepositus alicui negotiatiōi quaestuarie: quo casu dubitatur p̄toris qualiter